

ת"פ 61104/11/14 - מדינת ישראל נגד חליל עיסא

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 61104-11-14 מדינת ישראל נ' עיסא(עציר)
בפני כב' השופט כרמי מוסק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חליל עיסא (עציר)

הנאשם

הכרעת דין

1. בכתב האישום נטען, כי הנאשם עבר עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. בפרק העובדות נטען, כי ביום 24.11.14, בשעה 14:20, או בסמוך לכך, נעו מספר כלי רכב בכביש המוביל בין ירושלים למעלה אדומים, בסמוך למנהרת נעמי שמר (להלן: "הכביש"). הנאשם עמד על מצוק בגובה של כ-20 מטרים מעל פני הכביש ויידה מספר אבנים אל עבר המכוניות החולפות בכביש. לפיכך נטען, כי הנאשם זרק דבר אל כלי תחבורה, בכוונה לפגוע בנוסע בנתיב תחבורה ולסכן את בטיחותו.
3. ביום 8.12.14 הודיע הנאשם, באמצעות בא כוחו, כי הוא כופר במיוחס לו בכתב האישום. לגרסתו, הוא היה במקום המתואר בכתב האישום ועסק באיסוף ברזל. הנאשם טען כי מי שהשליך את האבנים, זאת על פי עדויות עדים, הם קבוצת נערים שהיו במקום, ואילו הנאשם לא נטל חלק בכך.
4. מהראיות שנשמעו מפי עדי המאשימה, שהיו עדויות שוטרים שנכחו בקרבת מקום, עולה כי באזור הייתה תצפית כאשר התצפיתן שהעיד לפניי (שוטר 212) העיד, כי השתמש באמצעי עזר כדי לצפות בנעשה באזור, וכי בשלב מסוים ראה את הנאשם כשהוא מיידה דבר מה, ארבע פעמים, לכיוון הכביש. כמו כן העידו שוטרים נוספים, אשר שימשו כחוליית מעצר, ומעדותם עלה שהתצפיתן דיווח להם בקשר שהנאשם יידה אבנים לעבר הכביש. השוטרים נזעקו לעבר הנאשם ובתוך כשתי דקות מאז שקיבלו את הודעת התצפיתן עצרו אותו, תוך שהתצפיתן מכון אותם לעבר הנאשם.

5. התצפיתן מסר בחקירתו הראשית (עמ' 3, ש' 6-10), כי ראה את הנאשם לוקח כמה צעדים לאחור ומתחיל ליידות אבנים לעבר הכביש, וכי באותו רגע הפעיל את כוח המעצר שהגיע אליו במהירות. התצפיתן העיד, כי הסתכל על הנאשם ולא הסתכל על הכביש כדי לראות אם כלי רכב כלשהו נפגע. עוד העיד, כי הייתה תנועה רציפה על הכביש, החל משעת תחילת התצפית ועד לשעת המעצר, וכי מדובר במקום בו ישנה תנועה רציפה, יחסית, ותמיד עוברים במקום כלי רכב (עמ' 3, ש' 13-15). התצפיתן תיאר את מקום עמידת הנאשם, כך שעמד בסמוך מאוד לכביש, מעל החציבה שנעשית בשולי הכביש, שהיא בגובה של בין 15 ל-20 מטרים מעל מפלס הכביש. הנאשם עמד על שפת החציבה במרחק של מספר מטרים לאחור (עמ' 3 לפרוט').

6. בחקירתו הנגדית מסר התצפיתן כי היה במרחק של כ-300-400 מטרים מהנאשם, אולם השתמש באמצעי עזר, באמצעותו ראה את הנאשם היטב. כמו כן, ראה את הכביש, אולם לא ראה שהאבנים הגיעו אל הכביש (עמ' 6, ש' 21-32). בהמשך פירט ואמר כי ראה את הנאשם מתכופף, מרים מהקרקע דבר מה. הוא ראה שעל הקרקע אין דבר אחר מלבד אבנים (עמ' 7-8 לפרוט'). בהמשך הבהיר, כי סביב הנאשם, במרחק של כ-30 מטרים הקרובים לנאשם לא היה דבר על הקרקע מלבד אבנים (עמ' 8 ש' 17-21). בהמשך הבהיר התצפיתן כי בהודעתו מסר שמדובר בידיו אבנים, שכן ראה את הנאשם מרים דבר מה מהקרקע והסיק שמדובר באבן, שכן סביב הנאשם לא היו חפצים אחרים מלבד אבנים (עמ' 8, ש' 24-27). עוד הבהיר, כי ראה את הנאשם הולך אחורנית, מרים דבר מה מהרצפה ובהמשך ראה תנועת זריקה של אדם המתאמץ לזרוק משהו, ומהתנועה הסיק שמדובר בחפץ בעל משקל מסוים. (עמ' 9, ש' 8-20).

7. כאשר נשאל התצפיתן האם יתכן שמדובר בכך שהנאשם הרים חתיכת ברזל מהרצפה, השיב כי יתכן אם כי לא הבחין שמדובר במשהו ארוך, אחרת היה מזהה זאת, אלא שהיה מדובר בחפץ שכף היד של הנאשם כיסתה אותו (עמ' 10, ש' 16-24). אינני סבור כי העובדה שהתצפיתן לא התייחס בהודעתו במשטרה לעובדה כי היו נערים על הגבעה, או כי הבהיר בבית המשפט את עדותו בעניין ידיו האבנים, מאיינת את עדותו. התרשמתי כי העד עשה כל מאמץ לדייק מאד בעת מתן עדותו בבית המשפט והבהיר את אשר ראה שעה שהוא ממוקד במבטו על הנאשם, בוחן את מעשיו, בעת שהנאשם עמד כמתואר לעיל מעל הכביש בסמוך לכביש, כפי שתואר לעיל.

8. בהמשך עדותו הבהיר, כי ראה את הנאשם מבצע פעולה זו של התכופפות, הרמת דבר מה, צעידה של מספר צעדים לאחור וביצוע תנועת ידיו ארבע פעמים. עוד הבהיר, כי מסר בהודעתו שמדובר באבנים כיוון שהסיק זאת מכך שסביב הנאשם לא היה דבר מלבד אבנים

(עמ' 13, ש' 18-30). העולה מהאמור הוא כי הוכח לפני ברמה הנדרשת שהנאשם התכופף לקרקע, הרים ארבע פעמים אבנים ויידה אותן לעבר הכביש עליו נסעו כלי רכב.

9. עד תביעה נוסף היה שוטר מס' 175, אשר ביצע את מעצרו של הנאשם יחד עם שוטר נוסף. מעדותו של שוטר זה עלה, כי קיבל הודעה מהתצפיתן, הם זיהו את הנאשם. הם היו במרחק של כ-500 מטרים מהנאשם, שמרו על קשר עין רציף איתו וביצעו את מעצרו תוך כשתי דקות. בכיסו של הנאשם נמצאה סכין ומלבד זאת לא נתפס עליו דבר. השוטר הוסיף כי לאחר שהנאשם נעצר הוזמן רכב למקום, אשר לקח את הנאשם לתחנת המשטרה. העד הבהיר, כי הסביר לנאשם שהוא עצור בחשד לזריקת אבנים ולאחר מכן, כאשר נתפסה הסכין, הוא הודיע לנאשם כי הוא עצור גם בחשד להחזקת סכין. העד תיאר את השטח בו נעצר הנאשם כפתוח, שאין בו ברזלים ולא צומח שם דבר. הוא הסביר כי

מדובר בשטח פתוח, יתכן שניתן למצוא שם קופסת שימורים אך לא יותר מכך. עוד הבהיר, כי אין זה מקום מוכר שבו אוספים ברזלים והוא אינו יודע אם זה מקום בו תושבים מקומיים משליכים חפצים או גרוטאות. בחקירתו החוזרת הבהיר העד, כי מרגע שזיהה את הנאשם עד שעצר אותו, הנאשם היה עם פניו כלפי הכביש.

10. עד נוסף היה שוטר מספר 200, אשר ביצע את מעצרו של הנאשם יחד עם שוטר 175. עדותו התיישה עם עדות שוטר 175, והוא הבהיר כי שוטר 175 היה מפקד צוות המעצר והוא היה צמוד אליו מאחור כאשר השניים ביצעו את מעצרו של הנאשם. שני השוטרים הורידו את הנאשם לרצפה ושאלו את הנאשם אם יש עליו חפץ היכול לפגוע בהם, והוא אמר שיש בידו סכין. העד הבהיר, כי מאז שקיבלו את ההודעה בקשר לעצור את הנאשם חלפו 35 שניות עד דקה. שוטר 175 הוביל והוא רץ אחריו. הנאשם נעצר במרחק של כ-10 מטרים מהכביש (עמ' 30, ש' 14). עוד העיד כי לא הבחין בנאשם עושה דבר או מתעסק במשהו, אלא ראה אותו בווהה בכביש (עמ' 30, ש' 26-30). באשר למרחק בין צוות המעצר לבין הנאשם ברגע שקיבלו את ההודעה לעצרו, העיד כי הוא אינו זוכר את המרחק ואינו יכול להעריך אותו היום. באשר לנוכחות אנשים נוספים, העיד כי על הגבעה עליה היה הנאשם לא היו אנשים נוספים, אולם באזור אחר מרוחק יותר, בוואדי ממול, ראה ילדים שרצו לכיוון הכביש. הילדים היו מרוחקים מהשוטר על פי עדותו מרחק של כ-500 מטרים.

11. עד התביעה האחרון היה שוטר 196 שהיה מפקד הכוח בשטח. הוא היה ברכב באזור בו נעצר הנאשם. הוא קיבל דיווח שהנאשם נעצר, ועל כן הגיע עם הרכב למקום. עוד מסר כי לאחר מעצרו של הנאשם הכוח עזב את המקום. בזמן הנסיעה לתחנת המשטרה הנאשם לא אמר דבר והשוטר העיד, כי הקפיד על כך שאיש לא ידבר. בחקירתו הנגדית הופנה העד להודעתו במשטרה, בה מסר שבשעה 14:20 לערך קיבל דיווח מכוח התצפית על זיהוי של קבוצת מייד אבנים. העד אישר את דבריו בהודעתו במשטרה. עוד אישר כי קיבל דיווח מהתצפית על זיהוי שני קטינים שהצטרפו לאדם בגיר. מדובר בדיווח נוסף שלא בהכרח קשור לאותו בגיר ויתכן שאותם נערים ביקשו לזרוק משהו, אולם הצוות לא ייחס להם חשיבות (עמ' 40, ש' 21-32). בהמשך החקירה הבהיר, כי יתכן שרק אדם אחד זרק ולא כל הקבוצה ואישר כי המידע שהתקבל הוא כי יש קבוצה שזורקת אבנים (עמ' 41, ש' 1-24).

12. ביום 26.1.15 העיד הנאשם. בעדותו טען, כי לא יידה אבנים או כל דבר שהוא לעבר הכביש, וכל שעשה היה איסוף מתכות באזור. לטענתו, מדובר באזור בו אנשים או גורמים אחרים נוטשים כבלים והוא מחפש אותם כדי לקלף אותם ולאסוף את הברזל והאלומיניום שבתוכם, ולאחר מכן הוא מוכר אותם בעזרייה לאדם בשם מוחמד. לדבריו, הוא עושה כך במשך מספר חודשים וזו פרנסתו. הנאשם הוסיף והעיד, כי כך גם עשה ביום האירוע עד שלפתע הגיעו שני שוטרים, התנפלו עליו ועצרו אותו. לדבריו הוא היה לבד, לא היה איתו איש והוא תמיד מחפש ברזל לבד.

13. הנאשם נחקר במשטרה והכחיש כי עשה תנועות של זריקה או יידה דבר מה לעבר הכביש. הנאשם הודה, כי הסכין שהוצגה לפניו היא זו שהייתה ברשותו, והיא משמשת אותו כדי לקלף את אותם כבלים.

14. עוד הנאשם טען בחקירתו בבית המשפט, כי באזור בו עמד היו שני כבלים מגולגלים שאורך כל אחד מהם כ-300 מטרים.

15. עדת הגנה נוספת הייתה הגב' פיירוז חליל, אשר צילמה תמונות בעזרת מכשיר הטלפון הנייד שלה, וכן סרט וידאו. מעדותה עלה, שהתצלומים נעשו על ידיה ביום 25.1.15, היינו יום אחד לפני הדין. בצילומים ניתן לראות את השטח, את הגבעה והכביש. כמו כן, נעשו צילומים של כבלים מגולגלים. כאשר נשאלה בחקירתה הנגדית היכן צילמה את התמונות, השיבה כי מדובר באזור בו נטען שהנאשם יידה אבנים. יחד עם זאת הבהירה, כי הצילומים של הכבלים נעשו במרחק של 500 מטרים מהכביש. מכך עולה, כי אותן מתכות שהנאשם טוען שהוא נוהג לאסוף נמצאות במרחק של מספר מאות מטרים מהכביש, וברור כי מאותו אזור לא ניתן ליידות אבנים, ובוודאי שלא ניתן לפגוע בכלי רכב הנעים על הכביש. יחד עם זאת, עדותה לא יכולה להועיל לנאשם, שכן הנאשם נצפה על ידי התצפיתן במקום אחר, היינו מספר מטרים משפת המצוק שמעל הכביש.

16. באשר לעדות התצפיתן, שהוא למעשה העד העיקרי, יש לומר כי חלו שינוי או הבהרה מסוימת בעדותו בבית המשפט, שכן מהודעתו במשטרה עולה כי ראה את הנאשם מיידה אבנים, ואילו בבית המשפט הבהיר שלא יכול היה לראות אם מדובר באבן, אולם הסיק זאת לאור העובדה שסביב הנאשם לא היה דבר מלבד אבנים. כמו כן הבהיר, כי מדובר בתנועה של ידיו למרחק, זאת לאור העובדה שהנאשם נע מספר צעדים לאחור ולאחר מכן ביצע תנועה של ידיו המעידה על כך שמדובר בחפץ בעל משקל. עוד הבהיר התצפיתן, כאמור, כי הדבר חזר על עצמו ארבע פעמים. השתכנעתי כי יש לקבל את עדות התצפיתן, שנהג באופן הוגן ומהימן, והבהיר את עדותו למרות שיתכן שיש בכך משום פגיעה בדברים הברורים שאמר בהודעתו במשטרה.

17. לדברי התצפיתן יש להוסיף את דברי שוטרי המעצר שעצרו את הנאשם ולא הבחינו בכל חפץ הנמצא בסמוך לנאשם, כמו מתכות, וכך גם לא ראו שהנאשם מתעסק בקילוף כבלים או איסופם כפי שטען הנאשם, וכך גם התצפיתן לא ראה שהנאשם מבצע פעולות כגון אלו. נדגיש כי בחיפוש שנעשה על הנאשם לא נתפסו מתכות או חלקי מתכות, דבר המחזק את ראיות המאשימה כי הנאשם עסק בידיו אבנים לעבר הכביש ולא באיסוף מתכות.

18. עדות העדה שצילמה את התמונות כפי שתואר לעיל, פוגעת לטעמי בגרסת הנאשם, שכן מדובר בכבלים הנמצאים במרחק של כ-500 מטרים מהכביש, ואילו הנאשם נצפה במקום אחר, הסמוך מאוד אל הכביש, מקום בו ככל הנראה לא היו כבלים.

19. באשר לפרטי העבירה, בסעיף 332 לחוק העונשין נקבע, כי :

**"העושה אחת מאלה, בכוונה לפגוע בנוסע בנתיב תחבורה, או כלי תחבורה, או לסכן את בטיחותו, מאסר - 20 שנים...
(3) יורה או זורק דבר אל אדם שעל נתיב התחבורה או כלי התחבורה או אל חפץ שעליהם או גורם שהדבר ייגע בהם".**

20. מהאמור לעיל עולה, כי אין צורך כלל להוכיח שהמדובר בידיו אבן או להוכיח את סוג החפץ, אלא די בכך שהוכח כי הנאשם זורק דבר אל עבר נתיב תחבורה או כלי תחבורה. נראה, כי מעדות התצפיתן עולה שהנאשם ביצע ארבע פעמים ידיו של חפצים, אותם הרים מהקרקע, לכיוון הכביש. הנאשם מסר גרסה לפיה עסק באיסוף מתכות,

גרסה שנדחתה כאמור לעיל, ומכאן עולה שאין בפיו כל הסבר לעדות התצפיתן, היינו כי יידה ארבע פעמים חפצים לעבר הכביש. לכך יש להוסיף את עדות התצפיתן, כי על הכביש נעו אותה עת כלי רכב ברציפות. לטעמי, בכך התקיימו היסודות העובדתיים של העבירה שיוחסה לנאשם בכתב האישום. עוד יש להוסיף כי פעולותיו של הנאשם, כמפורט לעיל, מלמדות על כוונתו לפגוע בכלי רכב שנעו על הכביש. לאור האמור החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו, סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332 (3) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ניתנה היום, כ"ב בשבט תשע"ה, 11 בפברואר 2015, במעמד הנאשם ובא כוחו וב"כ המאשימה.

כרמי מוסק, שופט